

Edward Maunder i el mínim solar (1851-1928, Regne Unit)

Edward Maunder va ser un astrònom britànic conegut pel seu estudi en taques solars i el camp magnètic del Sol.

Va néixer el 1851 a Londres, Anglaterra. Era el fill petit d'un membre important de l'església metodista. Va estudiar al King's College de London però no es va arribar a graduar. Treballava en un banc per pagar-se els estudis.

El 1873 va entrar a treballar al *Royal Observatory of Greenwich*, on feia d'ajudant en espectroscopia. Poc després, el 1875 es va casar amb Edith Hanna Bustin amb qui va tenir sis fills. Després de la mort d'Edith, el 1888, es va tornar a casar amb Annie Scott Russell (després anomenada Annie Russell Maunder), una matemàtica i astrònoma educada al Girton College de Cambridge. Van treballar plegats la resta de la seva vida. Ella com a "dona calculadora" de l'Observatori. El 1916 va ser la primera dona de ser acceptada a la Royal Astronomical Society.

El 1882, Maunder i alguns altres astrònoms europeus van observar el que ell anomenava "feix auroral". Maunder va escriure que el fenomen es va moure ràpidament d'horitzó a horitzó, cosa que descartava que fos un núvol noctilucet o un arc tangent superior.

El seu treball al Reial Observatori de Greenwich consistia a fotografiar i mesurar taques solars. En fer-ho va observar que les latituds solars en què es produeixen les taques solars varien de forma regular al llarg del cicle d'11 anys. El 1904 va publicar els seus resultats en forma de diagrama "papallona".

El 1894 Maunder va presentar un document sobre les conclusions de Spörer a la Royal Astronomical Society i va analitzar els resultats mostrant la presència d'un mínim solar solar perllongat al segle 17-18. El període, reconegut inicialment per Spörer, porta ara el nom del Mínim de Maunder. També va viatjar per fer observacions a llocs com la Lapònia, Índia, Alger, Maurici, entre d'altres.

A més a més, Maunder també es va dedicar a l'observació del planeta Mart. Ell, sent un escèptic de la noció de canals marcians, va realitzar experiments visuals amb discs circulars marcats que el van portar a concloure que la visualització dels canals va sorgir com a il·lusió òptica.

El 1890, Maunder va ser impulsor de la fundació de la *British Astronomical Association*, una associació d'astrònoms oberta a totes les persones interessades en l'astronomia, de totes les classes de la societat i especialment oberta a les dones.

Maunder va morir el 1928 a Londres, Anglaterra, a l'edat de 76 anys.